

Coves de Santa Maria

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Al costat de l'Església de Santa Maria de Cervelló
Emplaçament: Zona boscosa i de cingleres.
Alçada: 217 m

Coordenades:

Latitud: 41.386947619236
Longitud: 1.9599923750626
UTM Est (X): 413046
UTM Nord (Y): 4582235

Classificació

Número de fitxa: 08068 - 179
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08067A018000620000AM
Autoria de la fitxa: Nadia Darnoun Torres - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dt., 05/03/2024 - 13:47

Descripció

Conjunt de dues coves petites formades per un conglomerat de silícics basals i fàcies Buntsandstein.

La cova A es troba a una alçada 217 m, té un desnivell de quatre metres i un recorregut de sis metres. S'accedeix per una escaleta irregular i relativament gran per la mida total de la cavitat, que consta d'una sala descendent.

La cova B està una mica més avall, a 200 m, i és més petita, el seu recorregut és de tres metres i un desnivell de dos, es tracta d'una petita balma arrodonida. En l'emplaçament s'hi han trobat restes prehistòriques. (Campos, Folch, Montserrat, 2018: 137-139).

Història

Avencs, coves i dolines són fenòmens propis dels terrenys calcaris com els que conformen les muntanyes de l'Ordal. A Cervelló tenim ben a prop nostre un carst, és a dir, un terreny calcari, de notable interès com és el de la muntanya de l'Ordal i la seva veïna del Garraf. La roca calcària és una roca sedimentària marina estratificada, composta bàsicament de carbonat càlcic (CaCO_3) i d'altres materials. S'ha obtingut a partir de la fossilització del coral i de les closques dels mol·luscs en un procés de milions d'anys. El paisatge càrstic de les muntanyes de l'Ordal i el del massís calcari del Garraf es formarà entre el Juràssic i el Cretaci, i per això es parla d'una cobertura juràssic-cretàcia.

Aquesta roca sedimentària té suaus moviments, plegaments i fractures, però la veritable conformació del paisatge càrstic és producte de l'erosió de la superfície del terreny i del seu interior.

La carstificació és variable segons el clima, l'abundor d'aigua i de diòxid de carboni i també segons les característiques físiques i químiques de les roques.

El fenomen principal en la carstificació és la dissolució de les roques calcàries. Però en condicions normals el carbonat de calci (CaCO_3) és insoluble a l'aigua. Cal que l'aigua (H_2O) tingui una certa acidesa perquè el procés de dissolució de les calcàries s'arribi a produir. Això ocorre quan el diòxid de carboni, procedent de l'atmosfera o de la fermentació de la matèria orgànica, es barreja o dissol en l'aigua, produint-se l'àcid carbònic, responsable efectiu d'aquesta dissolució de la roca calcària.

Aquesta, en definitiva, és la causa per la qual es produeix el modelatge càrstic en superfície, formant valls, barrancs, canons, rasclers, dolines... o bé subterràniament, quan l'aigua es filtra per les escaletes i fissures del terreny, formant coves i avencs de característiques i grandària força diferent, i aquest n'és un exemple.

Bibliografia

CAMPOS MASIP, Jaume; FOLCH MOLDES, Raimon; MONTSERRAT MAJÓ, Ignasi (2019). Cervelló Subterrani. Coves, avencs i mines de Cervelló. Ajuntament de Cervelló.

MARGALL, Meritxell; MIRALLES, Jordi. (2018) Diagnosi dels espais lliures - municipi de Cervelló. Informe tècnic. Barcelona: Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial SITXELL, Diputació de Barcelona.

Enllaços d'interès:

[Coves de Cervelló](#)

